

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cena: Letno Din 32.—,
polletno Din 16.—, četrt-
letno Din 9.—, inozemstvo
Din 64.—

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5
Telefon interurban 113

Cena inseratom: cela
stran Din 2000.—, pol stra-
ni Din 1000.—, četrt stran
Din 500.—, 1/2 strani Din 250.—,
1/4 str. Din 125.—. Malo gila-
si vsaka beseda Din 120.—

Trpljenje — vstajenje.

Veliki teden se odigrava pred očmi
človeštva žaloigra Gospodovega trplje-
nja. Napram tej žaloigri človek ne mo-
re biti nem in brezčuten opazovalec.
Vsakdo čuti, da ima v tej žaloigri svo-
jo ulogo; ulogo povzročitve in krivde.
Zveličar je bil najnedolžnejši in naj-
svetejši vseh trpinov, ki so kdaj trpeli
na svetu. Saj je celo rim-
ski deželni poglavar Pon-
cij Pilat, ki Ga je obsodil,
o Njem pred celim judov-
skim ljudstvom slovesno
izjavil: »Jaz ne najdem na
Njem nobene krivde.« Ne-
dolžen kakor jagnje — ta-
ko so Ga v svojih videnjih
gledali preroki stare zave-
ze — je bil peljan v smrt.
Radi nas ljudi in radi na-
šega zveličanja, tako mo-
limo v veroizpovedanju,
je prišel z nebes, se včlo-
večil, je trpel in umrl.

Zaloigra velikega tedna
se tudi iz tega razloga ti-
če vseh ljudi, ker je podo-
ba njihovega lastnega živ-
ljenja in trpljenja. Komu
na svetu je prihranjena
pot na Kalvarijo? Ali se
najde človek na svetu, ki
bi mogel reči o sebi: »Jaz
križa ne poznam? Meni ni
treba nositi nobenega kri-
ža?« Saj se križ položi
včasih že na nežna rame-
na deteta. In čim bolj ra-
ste dete, tembolj z njim ra-
ste križ. Mladenič in mladenka stojita
sicer v maju svojega življenja, toda na
obzorju tega življenja se dostikrat po-
javljajo črni oblaki, oznanilci in nosil-
ci telesnega in duševnega trpljenja. In
zakonski križ je težaven v pregovoru,
še bolj pa v dejanskem življenju. Križ
povsod, kamorkoli pogledaš. Nobene-
mu ni prihranjeno bridko izkustvo, da
je naše življenje potovanje skozi solz-
no dolino.

Zaloigra velikega tedna je opomin
za vsakterega: Približaj se Njemu, ki
je trpel pred teboj in za tebe, nagni se
k Njemu in nasloni se na Njega! Kaj
je napolnilo kananejsko ženo k Zveli-
čarju? Težek križ: bolezen njene hče-
re. Kaj je uradnika kralja Heroda v

Kafarnaumu pripravilo, da je veroval
on in vsa njegova hiša? Sedeč ob po-
stelji na nevarni mrzlici obolelega sina
je videl, kako je bela žena že zamahni-
la s svojo koso. Stekel je v svojem trp-
ljenju k Zveličarju, kjer je našel po-
moč. So pa tudi takšni nosilci križa, ki
ga nosijo brez vere, brez upanja, brez

Trpljenje Kristusa ni strlo, ni ga zako-
valo v večne sponse. Gospod je sponse, v
katere ga je vklenilo trpljenje in smrt,
zlomil, vrgel raz sebe, ko je zmago-slav-
no vstal iz groba. S tem je najprvo in
pred vsem na Sebi izpolnil svojo izja-
vo in obljubo: »Jaz sem vstajenje in
življenje.« Pripravljen je to obljubo iz-
vršiti na vseh, ki trpijo in
v Njega verujejo. To je ve-
ličastna in zveličavna pro-
poved Velike noči.

Svojo tolažilno obljubo
bo Zveličar izpolnil ne sa-
mo ob poslednji sodbi, ko
bo vse, ki počivajo v na-
ročju zemlje, poklical iz
grobov, marveč jo že sedaj
izpolnjuje v duhovnem
smislu. Če se opreš na
Zveličarja, te trpljenje ne
bo strlo, pa naj bo njegovo
breme še tako težko. Z
Gospodovo pomočjo boš
mogel piti iz keliha brid-
kosti, pa naj bo njegova
vsebina še tako grenka. S
pomočjo Njegove milosti
boš vstal iz groba greha,
pa naj bo še tako globok
in tako temen.

Tolažilna obljuba, ki jo
propoveduje praznik Gos-
podovega vstajenja, velja
tudi za narode. So narodi,
ki so po svoji usodi slični
poedincem. Ni trpljenje
vseh posameznikov ena-
ko, tako tudi ne trplje-
nje vseh narodov. Na ne-

Gospod je vstal, Aleluja!

ljubezni, kakor ga je nosil levi razboj-
nik. Brez vere: gledajo sicer proti ne-
besom, vidijo pa samo črne oblake, ne
pa za njimi svetlobno domačijo nebes.
Brez upanja: gledajo v zemljo, pa vi-
dijo samo temni, hladni grob, preko
njega pa ne upajo in pričakujejo niče-
sar več. Brez ljubezni: krčijo pesti zo-
per usodo, ropotajo, zmerjajo in psuje-
jo; mnogo jih je, ki se zatečejo k samo-
moru, v samoprevari misleč, da je s
tem konec trpljenja, ko pa je v resnici
začetek še strašnejšega.

Zaloigra velikega tedna je ob enem
tudi tolažba za vse, ki trpijo: za poe-
dinca, za družine, za narode. Ob izidu
velikega tedna stoji Velika noč: veli-
častni praznik Gospodovega vstajenja.

katere narode je nagromadena velika
množina trpljenja. Med temi je tudi
naš narod. Njegova zgodovina to izpri-
čuje. Organizem našega naroda ima
mного bolnih, trpečih udov: to so naši
sorojaki v tujih državah. Ali so ti na-
ši sorojaki obsojeni na smrt? Ali pa
bodo kdaj vstali iz groba narodne smr-
ti? Vstali bodo: to je trdno, neomajno
naše zaupanje. In v tem zaupanju kli-
čemo onemu delu našega naroda, ki bi-
va v inozemstvu in tujinstvu, kot veli-
konočni pozdrav besede našega pesni-
ka Gregorčiča: »Tvoj je vstajenja
dan!«

Zrebanje srečk Prosvetne zveze
preloženo na 14. aprila 1929.

